

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคพลังใหม่

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคพลังใหม่ ตามนัยมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๖/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคพลังใหม่ ดังนี้

นโยบายพรรคพลังใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๓

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหาระบบการเมืองที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทยไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ถ้าประเทศไทยของเราสามารถแก้ปัญหาการเมืองให้การปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ถูกต้องแล้วก็จะเป็ญญแจดอกสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาอื่นๆ ได้โดยไมยากนัก พรรคพลังใหม่จึงเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหการเมืองด้วยนโยบาย ดังนี้

(๑) ให้อำนาจการบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติเป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๓) แก้กฏหมายบางฉบับที่ล้าหลังและยังไม่เป็นประชาธิปไตยซึ่งยังใช้อยู่ในปัจจุบันให้สอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(๔) ให้ข้าราชการได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) กระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ

(๖) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแก่ประชาชน

(๘) สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้นๆ อันจะพึงมีตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ทบทวนและพัฒนาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและความสามารถของชาติโดยยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรีที่เหมาะสมมีแผนแน่นอนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมาย

(๒) กำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการผูกขาดของวิสาหกิจต่างๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจใหญ่ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติ เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคารและการขนส่ง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๓) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรชาวนาข้าวไร้กรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่เพื่อการเกษตรการอุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๔) พัฒนาระบบการบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือเทียบเท่า ธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้าและรักษา เสถียรภาพของการตลาด

(๕) การกระจายทุนและระดมทุนเพื่อพัฒนาด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริหารเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าและทันสมัย แหล่งทุนหลักคือทุนภายในประเทศ สำหรับทุนต่างประเทศเป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไข ทางการเงิน

(๖) พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัยที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจ

(๗) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพ สูงสุด เป็นประโยชน์แก่สมาชิกและประเทศชาติอย่างแท้จริง

(๘) กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบทเพื่อผ่อนคลายความแออัดขัดเขียด ออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์กับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและขนาดของประเทศโดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้อง

(๙) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศและของโลก

(๑๐) ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่างๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการ การควบคุมราคาสินค้า เครื่องอุปโภค บริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควรและ ป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๑) แก้ไขปัญหา การเงิน การคลังให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจ และรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากล

(๑๒) ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะเงินฝืดโดยการจัดสรรงบประมาณ รายจ่ายอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล รวมทั้งการตรวจสอบ การใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเข้มงวด

(๑๓) รักษาดุลการชำระเงินและดุลการค้าระหว่างประเทศให้เหมาะสมกับสภาพ ความเป็นจริงของชาติ และสภาวะการณ์ของโลก

(๑๔) ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศโดยไม่เลือกระบบสังคมภายใต้ หลักของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง

(๑๕) ปรับปรุงหลักการ มาตรการและวิธีการเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยที่สุดและเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

(๑๖) ปรับปรุงกระบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และคล่องตัวมากขึ้น

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง

(๒) ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีเอกลักษณ์และวัฒนธรรม อันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่แพร่หลายจาก ต่างชาติ

(๔) ส่งเสริมและทะนุบำรุงศาสนาทุกศาสนาและให้สถาบันศาสนาทั้งหลาย ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง

(๕) ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุขทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเน้นการสร้างสถานอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอ

(๖) กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่า งานการเมืองเป็นเรื่องคุณธรรมและการเสียสละโดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสม ในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลูกฝังแก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๗) ดำเนินการเป็นขั้นตอน ในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๘) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขายและการเสพยาเสพติดให้โทษ อย่างเหี้ยมขาด

๕. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ สภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

(๒) ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้นโดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญ พัฒนาของสังคมและเศรษฐกิจ

(๓) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญ ต่อการพัฒนาในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๕) สนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้นโดยพึ่งตนเอง

(๖) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญ กำลังใจและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ครู อาจารย์และบุคลากร ทางด้านการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคง และภาคภูมิใจในวิชาชีพ

(๗) ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้ก้าวหน้าและคล่องตัวตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

(๑) ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

(๒) ปลดปล่อยภาระหนี้สินของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางลงจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) สนับสนุนสถาบันการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทเข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจำหน่ายตลอดจนการบริหารงานองค์กร

(๔) ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับอัตราภาษีเครื่องกล เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับเกษตรเพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณภาพให้สูงขึ้น

(๕) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชราคาถูกลงและมีคุณภาพอย่างเพียงพอ

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเกษตรรายย่อยในชนบทของประชาชน เพื่อหารายได้เสริมครอบครัวและชุมชน

(๗) ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๘) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการส่งออกของอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนของชุมชนในเมืองและชนบท

(๙) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจน สาธารณูปโภคให้พอเพียง สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรม ภายในประเทศ

(๑๐) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวดเพื่อรักษา สภาวะสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานสากล ด้วยมาตรการทางกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๖. นโยบายด้านต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระซึ่งสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติและ ลักษณะพิเศษของคนไทยโดยยึดหลักผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับประเทศต่าง ๆ ทุกประเทศในโลก โดยไม่เลือกระบอบการปกครองและสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

(๓) ผสานงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพโดยกำหนด เป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๔) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติโดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๕) ทบทวนปรับปรุงแก้ไขบรรดาสันธิสัญญาและการตกลงต่างๆ ที่ทำไว้กับนานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

(๖) ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

ข้อบังคับพรรคพลังใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมผู้จัดตั้งพรรคพลังใหม่ จึงได้กำหนดข้อบังคับพรรคขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคพลังใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคพลังใหม่” เรียกชื่อย่อว่า “พ.ล.ม.” เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “PALUNG MAI PARTY” และเรียกชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “P.L.M.”

ข้อ ๕ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) เครื่องหมายพรรค เป็นธงชาติไทยอยู่เหนือพยัญชนะ “พ” และมีชื่อพรรคภาษาไทยอยู่ด้านล่างพยัญชนะ “พ” ดังภาพ

(๒) ความหมายธงชาติไทย หมายถึงศูนย์รวมของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ พยัญชนะ “พ” หมายถึงพลังสมาชิกของพรรคพลังใหม่ที่จะผลักดันระบอบประชาธิปไตยภายใต้ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

(๓) ตรายางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตาม (๑) หากแต่ใช้สีเดียวล้วน ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่เลขที่ ๑๒๕ หมู่ ๖ ตำบลขวาว อำเภอสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

การย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖ สาขาพรรคพลังใหม่ที่ได้อนุมัติจัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า “พรรคพลังใหม่ สาขาจังหวัด ..... เขตที่ .....”

ข้อ ๗ อุดมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคจะต้องยึดมั่น ยืนหยัด และศรัทธาตลอดไป คือ

- (๑) การเมืองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) เศรษฐกิจระบบเสรีนิยมอันมีแผนสมบูรณ์ป้องกันการผูกขาดปัจจัยการผลิต และวิสาหกิจสำคัญของชาติ
- (๓) สังคมวัฒนธรรมประชาธิปไตยที่เพียบพร้อมด้วยเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ คุณธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๘ บุคคลผู้มีคุณสมบัติต่อไปนี้มีสิทธิเป็นสมาชิกพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด และอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช
- (๓) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๖) เลื่อนใส่ศรัทธาการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๑) ศรัทธาในอุดมการณ์และแนวนโยบายของพรรค

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๕ บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติให้เป็นสมาชิกพรรคได้ จึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกและมีสิทธิตามที่พรรคได้กำหนดไว้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ สมาชิกพรรคมี ๓ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกสามัญได้แก่ สมาชิกที่ผ่านการพิจารณาตามข้อ ๕ แล้ว

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ได้แก่ บุคคลผู้มีอุปการะคุณต่อพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้เชิญมาเป็นสมาชิกพรรคโดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรรค

(๓) สมาชิกสมทบได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรรค

ข้อ ๑๑ กรณีที่ผู้ประสงค์จะเป็นสมาชิกตามข้อ ๕ ไม่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการบริหารพรรค ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๕๖ (๕)
- (๔) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕
- (๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรค
- (๖) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๓ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๒ (๓) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดและการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ กัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรครายงานหรือส่งเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๔ การลาออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรค ลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ สิทธิของสมาชิกมีดังนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นส่วนตัวหรืออภิปรายในที่ประชุมพรรคตามวาระในเรื่องการบริหารและปฏิบัติการอื่นๆ ของพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคภายในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(๓) มีสิทธิที่จะได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นผู้ปฏิบัติงานของพรรคหรือได้รับการคัดเลือกเป็นผู้แทนของพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อสมบูรณ์ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้

(๔) สามารถชี้แจงนโยบาย และเป้าหมายของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและทำให้พรรคได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(๕) เป็นผู้ไม่ขัดแย้งหรือมีข้อบกพร่องที่ได้รับการดำเนินจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจ และพากเพียรทำงานตามแนวทางและอุดมการณ์ของพรรค

(๔) มีสิทธิได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพและรับสวัสดิการอื่นๆ ที่พรรคพึงจัดให้แก่สมาชิกพรรค

(๕) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นรายๆ ไป

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(ค) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับพรรคดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับพรรคนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๑๖ หน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาหาความรู้ และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศและระดับโลกและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดบกพร่องของตนเอง

(๒) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค สนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้ง
ในนามของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยความเสียสละเต็มใจ
ไม่เพิกเฉยละเลยต่อการเป็นสมาชิกที่ดีของพรรค

(๓) ยึดมั่นต่อวินัยและจรรยาบรรณของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๔) ชำระค่าบำรุงพรรคเดือนละสามสิบบาท หรือปีละสามร้อยบาท

หมวด ๔

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มี
คุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของประชาชน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อห้ามและ
ข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกคน ต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ มติ และ
ประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อ
บุคคลอื่นทั้งภายในพรรคและนอกพรรค

(๓) ไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรค
ต่อบุคคลภายนอก

(๔) ไม่ปกปิดความผิดของสมาชิกพรรคและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิด
อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคไม่ว่ากรณีใด

(๕) ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมายหรือผิดต่อศีลธรรม

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริม จรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคจึงควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความสุจริต

(๒) แสดงความซื่อมั่นในแนวทาง อุดมการณ์ และอุดมคติของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๓) ไม่ยึดถือตนเองเป็นใหญ่ และยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อรักษาความสามัคคีของมวลสมาชิกพรรค

(๔) ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

(๕) มีจิตสำนึกในเกียรติยศ ชื่อเสียงของประเทศชาติ

ข้อ ๑๙ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

(๑) ให้สวัสดิการ และส่งเสริมอาชีพตลอดจนให้ความรู้ความคิดทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแก่สมาชิก

(๒) ให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกในการแต่งตั้ง คัดเลือกเข้ารับตำแหน่งทางการเมืองหรือการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๓) จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกและสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๔) ให้ถือว่าสมาชิกเป็นบุคคลสำคัญของพรรคและให้การปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิของสมาชิกที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรคปรากฏเป็นจริง

หมวด ๕

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญที่มีอายุ
ไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่พรรคประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรคไม่เกินหกคน
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรคไม่เกินหกคน
- (๕) โฆษกพรรค
- (๖) รองโฆษกพรรคไม่เกินสองคน
- (๗) เหนรัญญิกพรรค
- (๘) รองเหนรัญญิกพรรคหนึ่งคน
- (๙) กรรมการบริหารอื่นๆ อีกไม่เกินเจ็ดสิบหกคน

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสี่ปีนับแต่วัน
ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๒๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่
ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรค
ต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบห้าคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๐

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็น กรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโส ทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ความเหมาะสมและการเสียสละ ให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ ได้กำหนดตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าประชุมร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เลือกจนครบจำนวนตาม ที่ประชุมใหญ่กำหนด และพึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ ให้ทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ใน ที่ประชุมด้วย

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งครบวาระให้มีการ เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคพ้นตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุ

อันควร

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าคณะกรรมการบริหารสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ถ้าตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการ บริหารทั้งหมด ให้ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตามข้อ ๒๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงเป็นหัวหน้าพรรคให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและจัดให้มีการประชุมใหญ่พรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๖ ในกรณีคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการบริหารพรรคให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นโยบาย มติ และแผนงานของพรรค

(๒) กำกับดูแลการบริหารงานของสาขาพรรค

(๓) พิจารณาตัวบุคคลเข้าสมัครรับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) พิจารณาเลือกบุคคลหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ทางการเมือง

(๕) แต่งตั้งที่ปรึกษาและกรรมการพรรคตามความจำเป็น

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) พิจารณาความดีความชอบ แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในกิจการต่าง ๆ ทั้งหมดของพรรค

(๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบข้อบังคับพรรค

ข้อ ๒๘ หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในกิจการ
ทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นประธานคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรคและประชุมกรรมการบริหารพรรค

(๔) เป็นผู้ลงนามในประกาศ ข้อมติพรรคและคำสั่งของพรรค

(๕) ดำเนินการอื่นตามกฎหมายและมติคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๙ รองหัวหน้าพรรคให้เป็นผู้ทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรคเมื่อหัวหน้าพรรค
ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรค และ
เป็นผู้ช่วยของหัวหน้าพรรค ในการปฏิบัติงานที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๐ เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งกรรมการ
บริหารพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรคในกิจการทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นเลขานุการที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓) เป็นผู้ดำเนินการขยายการจัดตั้งและงานความคิดของพรรคเพื่อให้
พรรคเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของประชาชน

(๔) เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบสำนักงานเลขานุการพรรค

(๕) มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่ที่ประชุมใหญ่พรรค และคณะกรรมการ
บริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๑ รองเลขานุการพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนเลขานุการพรรคเมื่อเลขานุการ
พรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากเลขานุการพรรค
และเป็นผู้ช่วยเลขานุการพรรคในการปฏิบัติงานตามที่เลขานุการพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๒ โฆษกพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) นำประกาศ คำสั่ง มติพรรคและเอกสารอื่นๆ ของพรรคตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรคไปเผยแพร่แก่ประชาชนและสมาชิก

(๒) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของพรรค

(๓) รวบรวมข้อมูลข่าวสารทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของพรรค

(๔) หน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนดและมติของพรรค

ข้อ ๓๓ รองโฆษกพรรค เป็นผู้ทำหน้าที่แทนโฆษกพรรค เมื่อโฆษกพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากโฆษกพรรคและเป็นผู้ช่วยโฆษกพรรคในการปฏิบัติงานตามที่โฆษกพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๔ เสรฐฤทธิพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ควบคุมรายรับ - รายจ่าย การเงินการบัญชีของพรรค

(๒) ทำบัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบดุลของพรรค

(๓) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดและมติของพรรค

ข้อ ๓๕ รองเสฐฐฤทธิ เป็นผู้ทำการแทนเสฐฐฤทธิพรรคเมื่อเสฐฐฤทธิพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากเสฐฐฤทธิพรรคและเป็นผู้ช่วยเสฐฐฤทธิพรรคในการปฏิบัติงานตามที่เสฐฐฤทธิพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๖ กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๗ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคเดือนละหนึ่งครั้งหรือตามความจำเป็น โดยหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่หัวหน้าพรรคมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุม กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม

ข้อ ๓๘ กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดจะขอให้เปิดประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นกรณีพิเศษก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อหัวหน้าพรรคและจะต้องมีวาระหรือประเด็นเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๓๙ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดจึงจะครบองค์ประชุม ในการประชุมให้ยึดถือระเบียบว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๐ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม หากเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

หมวด ๖

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๔๑ เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนรู้สึกในสิทธิหน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญ พรรคพลังใหม่จึงได้กำหนดแนวทางและวิธีการให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปดังนี้

(๑) จัดให้มีหลักสูตรอบรมการเมือง โดยแบ่งชั้นความรู้ไว้สามระดับคือระดับผู้บริหารหรือกรรมการบริหารพรรค ระดับผู้บริหารสาขาพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคทั่วไป

(๒) การจัดสัมมนาการเมืองและเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางการเมืองเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(๓) การออกเอกสารเผยแพร่แจกจ่ายข่าวสารการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมแก่นักคิดทั่วไป

(๔) เผยแพร่แนวความคิด อุดมการณ์ และนโยบายพรรคผ่านสื่อมวลชนตามสถานการณ์

(๕) ให้สมาชิกพรรคและประชาชนเสนอความคิดเห็นทางการเมืองมายังพรรคเพื่อตรวจสอบความคิดและความต้องการทางการเมือง

หมวด ๗

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๔๒ ให้มีคณะที่ปรึกษาพรรคชั้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วยประธานที่ปรึกษาพรรค รองประธานที่ปรึกษาพรรค เลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาพรรค รองเลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาพรรค และกรรมการที่ปรึกษาพรรค

ตำแหน่งต่างๆ ดังกล่าวแต่งตั้งโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนสองในสามของคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

ข้อ ๔๓ คณะที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและเสนอความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๒) การจัดให้มีการประชุมเป็นอำนาจของประธานที่ปรึกษาพรรค

(๓) คณะที่ปรึกษาพรรคอาจได้รับเชิญเข้าประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุม เว้นแต่ได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๔) การประชุมของคณะที่ปรึกษาพรรคและการดำเนินการกิจกรรมใดๆ ต้องสอดคล้องกับนโยบายและอุดมการณ์ของพรรค

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ข้อ ๔๕ องค์กรปฏิบัติงานของพรรคประกอบด้วย

(๑) คณะผู้บริหารพรรค

(๒) คณะกรรมการบริหารของพรรค

(๓) คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๔) สำนักงานใหญ่ของพรรค

ข้อ ๔๖ คณะผู้บริหารพรรค เป็นองค์กรหลักของพรรคในการดำเนินกิจการของพรรค เพื่อให้พรรคเข้มแข็งทั้งการบริหารและการจัดตั้งสาขาพรรค ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๗ หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของ คณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๘ คณะผู้บริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) กรรมการบริหารพรรคอื่นๆ ไม่เกินเจ็ดคน

ข้อ ๔๙ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักที่ดำเนินกิจการของพรรคในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมกำกับดูแลงานของพรรคตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ของพรรค ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือข้อบังคับพรรค กำหนดไว้

(๓) ออกระเบียบ กำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค แก้ไขปัญหาต่างๆ ของพรรคและประสานงานกับกลุ่มการเมืองหรือองค์กรการเมืองต่างๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๐ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับสถานการณ์ คณะกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๑ คณะกรรมาธิการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมาธิการ รองประธาน เลขานุการ รองเลขานุการ และกรรมการอื่นๆ รวมแล้วไม่เกินสิบคน และอยู่ในวาระเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๕๒ คณะกรรมาธิการฝ่ายต่างๆ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาปัญหา ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเสนอคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ในนามของพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) หน้าที่อื่นๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีคณะกรรมการรัฐสภาของพรรคที่แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งและวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๕๔ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานด้านกิจกรรมต่างๆ ของรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภาเพื่อศึกษาและติดตามบทบาทของ รัฐสภา ให้ทันสถานการณ์บ้านเมือง

ข้อ ๕๕ สำนักงานใหญ่ของพรรค เป็นศูนย์กลางของการบริหาร การปฏิบัติ การวางแผนและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคทั้งหลายตลอดจนควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานทั้งหมดของสาขาพรรค

ข้อ ๕๖ เลขาธิการพรรคเป็นผู้กำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสำนักงานใหญ่ โดยมีผู้อำนวยการพรรคเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้อำนวยการพรรคได้รับแต่งตั้งโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรคหรือเป็นสมาชิกสามัญก็ได้

ข้อ ๕๗ การจัดหน่วยงานในสำนักงานใหญ่ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของงานและสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๘ สำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาขึ้นโดยอยู่ในความรับผิดชอบควบคุมกำกับดูแลของเลขานุการสาขาพรรค โดยมีหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้ช่วยเหลือ

ข้อ ๕๙ การจัดหน่วยงานในสาขาพรรคให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๖๐ แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งสาขาพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ตั้งแต่ยี่สิบห้าคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๖๑ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบของพรรคไปยังเลขาธิการพรรค

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรคจะเป็นผู้พิจารณาในการให้จัดตั้งสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับตั้งแต่ได้รับหนังสือขอจัดตั้งสาขาพรรคจากสมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการ โดยพิจารณาถึงความพร้อมของแต่ละสาขาที่ขอจัดตั้ง ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่มีความพร้อมที่จะให้เป็นสาขาพรรคอาจอนุมัติให้เป็นศูนย์ประสานงานพรรคก่อนก็ได้

(๓) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด จัดตั้งสาขาพรรคได้ พรรคจะให้ผู้ริเริ่มดำเนินการของสาขานั้นดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคภายในสี่สิบห้าวัน เมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วถือว่าเป็นวันที่เริ่มการจัดตั้งสาขาพรรค ให้หัวหน้าพรรคแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรคให้มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

(๑) ประธานสาขาพรรค

(๒) รองประธานสาขาพรรคไม่เกินสองคน

(๓) เลขานุการสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคไม่เกินสองคน

(๕) โฆษกสาขาพรรค

(๖) เพรียญฎีกสาขาพรรค

(๗) กรรมการสาขาพรรคอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการสาขาพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี กรรมการสาขาพรรคที่พ้นตำแหน่งแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอีกก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกกรรมการสาขาพรรคอื่นอีกไม่เกินสิบสี่คน การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคนผู้ถูกเสนอชื่อผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๕ คณะกรรมการสาขาพรรค มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการสาขาพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองและวางแผนโครงการเสนอกรรมการบริหารพรรค

(๒) เผยแพร่นโยบายกิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรค

(๓) จัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือสมาชิกในเขตพื้นที่ของแต่ละสาขาพรรค

(๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกเพื่อดำเนินการแก้ไขแล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นกรณีไป

(๖) รับผิดชอบในการพัฒนาสาขาพรรคให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน และขยายจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น

(๓) คัดเลือกสมาชิกที่เหมาะสม เข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค

(๔) การย้ายที่ทำการสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสาขาพรรค และรายงานให้สำนักงานใหญ่พรรคทราบภายในสิบห้าวันหลังจากมีมติย้ายที่ทำการสาขาพรรค

(๕) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๖๖ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ประธานสาขาพรรคลาออก

(๓) คณะกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่งทั้งคณะ

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรค ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ จัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๗ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามข้อ ๖๖ (๒)

และ (๓)

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๕) ขาดสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๘ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่พรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถไปร่วมประชุมใหญ่พรรคได้ให้มอบหมายรองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งไปร่วมประชุมใหญ่พรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๙ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๗๐ ที่ประชุมใหญ่พรรคเป็นองค์กรสูงสุด ประกอบด้วย

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ผู้แทนสมาชิกของสาขาตามข้อ ๖๘

- (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีที่สังกัดพรรคขณะนั้น
- (๔) สมาชิกสามัญของพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค
องค์ประชุมใหญ่ตามข้อนี้จะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน
การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๗๑ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญ
ของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อ
คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า
สองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค ที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอ
เป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ประชุมต้องระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่
วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ
บริหารพรรค เรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ
การประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกัน
ขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๒ มติของผู้ที่ขอเรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้า
พรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่พรรค ถ้าหัวหน้า
พรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนตามลำดับ ถ้ารองหัวหน้า

พรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย แล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๔ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่พรรคเท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๑๕ ในการประชุมใหญ่พรรคทุกครั้ง ต้องแจ้งให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวด ๑๑

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการ

สาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรค ให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกัน ร้องขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นอุัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

อุัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๗ ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตพื้นที่ของสาขาพรรคที่ได้รับเชิญ

ข้อ ๑๘ ในการประชุมใหญ่ของสาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๑๗ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๑๙ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารอง

ประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งที่มาประชุมทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๐ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงิน ประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกครั้งวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวด ๑๒

การประชุมของคณะกรรมการของพรรค

ข้อ ๘๒ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่หัวหน้าพรรคมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมโดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมหรือจะเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอของกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษ

จะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจนและหัวหน้าพรรคจะต้องเรียกประชุมภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ข้อ ๘๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ อีกทั้งได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอของกรรมการสาขาพรรค จำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน